

عنوان مقاله:

تاثیر بخور مرزنگوش (Origanum vulgare) در بهبود علائم بالینی رینوسینوزیت مزمن

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 16، شماره 56 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیدعبداله مدنی

محمد آزادبخت

مهرنوش کوثریان

علیرضا خلیلیان

خدیجه ربیعی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: رینوسینوزیت مزمن (Chronic Rhinosinusitis) CRS یکی از شایع ترین علل مراجعه به درمانگاه های گوش و حلق و بینی (ENT) می باشد. درمان های رایج این بیماری شامل: شست و شوی بینی با نرمال سالین و یا استفاده از ضد احتقان، آنتی بیوتیک و جراحی می باشد. عود مکرر و نارضایتی از تاثیر درمان های رایج باعث شد تا مطالعه ای به منظور تعیین اثر بخور مرزنگوش (Origanum vulgare) در کاهش یا بهبود علائم بالینی بیماران مبتلا به رینوسینوزیت مزمن بالای پانزده سال مراجعه کننده به درمانگاه ENT بیمارستان بوعلی سینا ساری انجام گردد. مواد و روش ها: این تحقیق به روش کارآزمایی بالینی تصادفی دوسو ناآگاه (Randomized double blind clinical trial) انجام گرفت. زمان مطالعه از اردیبهشت ماه لغایت دی ماه ۱۳۸۴ بود. گروه های شاهد و مورد از بین مراجعه کنندگان به درمانگاه ENT که تشخیص قطعی CRS بر مبنای علائم بالینی و CT اسکن یا عمل (Functional Endoscopy sinus surgery) FESS بود انتخاب شدند. افراد شاهد شامل عده ای از بیماران بودند که به لحاظ سن، جنس و طول مدت بیماری مشابه با گروه مورد بودند و دارونما دریافت کردند. بیماران به طور اتفاقی در ۸ بلوک تقسیم شده و پس از توضیح شفاهی به بیماران و جلب رضایتمندی کتبی، پرسشنامه ای توسط پزشک به صورت سوال در مورد علائم بالینی سردرد، سرفه، آبریزش بینی، احتقان بینی، درد سینوس ها، درد اطراف چشم، ترشح پشت حلق (PND)، کاهش حس بویایی و چرک در بینی، قبل از شروع مصرف دارو یا دارونما و همچنین پس از اتمام دوره درمان تکمیل گردید. گیاه مرزنگوش در تابستان همان سال از ارتفاعات کجور شهرستان نور تهیه شد و با روش خیساندن (maceration) عصاره گیری شد و عصاره براساس ماده موثر به روش امرسون (Emerson) استاندارد گردید و در شیشه های تیره رنگ و یکسان ریخته شد. دارونما نیز حاوی حامل و بدون عصاره در شیشه های مشابه تهیه گردید. پزشک و بیمار از نوع دارو و دارونما اطلاعی نداشتند. طریقه مصرف به صورت اضافه نمودن ۵ میلی لیتر از دارو یا دارو نما در ۲۵۰ میلی لیتر آب جوش و به صورت بخور (Inhalation) به مدت ۱۵ دقیقه هر ۸ ساعت آموزش داده شد و خواسته شد که تا دو هفته درمان را ادامه دهند. پی گیری بیماران به صورت دوبار تماس تلفنی انجام گرفت. معاینه دوم دوهفته پس از شروع درمان توسط متخصص گوش و حلق و بینی (ENT) و بدون اطلاع از این که بیماران در کدام گروه قرار دارند، انجام گرفت و تاثیر درمان در یک پرسشنامه مجزا ثبت شد و در مورد عوارض احتمالی از بیمار سوال گردید. هیچیک از داوطلبان در این دو هفته از داروی دیگری استفاده نکردند. یافته ها با آمار توصیفی و تحلیلی (t test و c²) آنالیز شد. یافته ها: مطالعه بر روی ۶۴ بیمار مبتلا به رینوسینوزیت مزمن انجام شد. گروه شاهد ۳۲ نفر شامل ۱۶ نفر زن (۵۰ درصد) و ۱۶ نفر مرد (۵۰ درصد) با میانگین سنی ۳۶.۵۶ ± ۸.۵۱ سال بود. گروه مورد ۳۲ نفر شامل ۱۶ نفر زن (۵۰ درصد) و ۱۶ نفر مرد (۵۰ درصد) با میانگین سنی ۳۷.۴۱ ± ۱۰.۰۱ بودند. مدت ابتلا به بیماری در گروه شاهد و مورد به ترتیب ۶.۵ ± ۱ و ۵.۰ ...

کلمات کلیدی:

Chronic rhinosinusitis, Origanum vulgare, inhaler, Iran, رینوسینوزیت مزمن، مرزنگوش (Origanum vulgare)،

درمان گیاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

